

„Předmět“ myšlení

To, co lze myslit jako „předmět“ (resp. „ne-předmět“, v každém případě ovšem intencionální), je buď na myšlení primárně nezávislé nebo naopak na myšlení závislé. V každém případě jde o předmět (či ne-předmět) myslitelný; ne vše, co je myslitelné, může být také skutečné nebo uskutečnitelné tak, aby bylo nebo aby se stalo na myšlení nezávislým. (Otázku, zda má smysl uvažovat o ne-předmětu nemyslitelném, musíme ponechat pro zvláštní pojednání; naproti tomu každý předmět považujeme za eo ipso myslitelný. Sama „myslitelnost“ ovšem musí být vždycky uvažována s přihlédnutím k povaze jí použitého myšlení. Vždyť co je myslitelné nebo nemyslitelné v jednom typu myšlení, může se změnit pro jiný typ myšlení. Tak třeba pro předmětné resp. zpředměťující myšlení mohou být některé ne-předmětné skutečnosti zcela nemyslitelné, atd.)

(Písek, 150829-3.)